

Gospodarstvo.

Kmet. podružnica Mariborski okoliš. Opozarjamo še enkrat na občni zbor, ki se bo vršil v dvorani okrajnega zastopa (Koroška cesta 26) nedeljo, t. j. 21. marca ob 9. uri z naslednjim vsporedom: 1. Predavanje g. strokovnega učitelja Priola „O bodočih nalogah našega sadjarstva“, 2. Viničarsko vprašanje, 3. Volitev delegatov za skupščino Slov. Kmet. družbe, 4. Poročilo tajnikovo, 5. Poročilo blagajnikovo, 6. Sklajnosti. Tukaj se lahko naznanijo in kratko pretrasejo predlogi za občni zbor. Kakor kaže vspored, se bo ravpravljalo o zelo važnih in nujnih stvareh; zato naj ne izostane noben od podružnice. Začetek točno ob 9. uri popoldne.

Sv. Lovrenc na Drav. polju. Naša kmetijska podružnica zboruje v nedeljo, 21. marca po rani božji službi v „Donau“. — Po zborovanju shod Kmet. Zveze. Govori g. Marko Krajnc iz Maribora.

Sv. Anton v Slov. goricah. Zborovanje kmetijske podružnice bo dne 25. marca. Predavanje o električni sili in njeni napeljavi v Slov. gorice. Predava govornik iz Maribora.

Slovensko čebelarstvo priredi na Jožefovo ob 1. uri popoldne javen podučen shod pri šolskem čebelnjaku v Rogatcu v svrhu ustanovitve podružnice za okraja Rogatec—Šmarje.

Glavno poverjeništvu ministrstva za agrarno reformo v Ljubljani sprejema stranke vsaki teden izključno in brez izjeme le v torkih, četrtkih in sobotah od 10. do 13. ure. Ob drugem času ostane urad za stranke zaprt. Vsako notranje uradno poslovanje je nemogoče, če bi moralo maloštevilno uradništvo poverjeništvu v vseh uradnih urah sprejemati stranke. Zato je omejitev uradnih ur za stranke v interesu dela in točnega poslovanja poverjeništvu neobhodno potrebna.

Ker se razširja med konjerejci neresnična vest, da je zabranjen vstop v žrebčarno in žrebetišče na Selu pri Ljubljani, naznanjam, da je dovoljen vstop vsakemu, če se prijavi na žrebčarno pri straži, v žrebetišču pri podčastniku; to pa zavoljo tega, da ne hodijo nepoklicanci in dvomljivi elementi v žrebčarno, pa tudi iz vojaških in veterinarskih ozir. — Poveljstvo žrebčarne.

Za vinogradnike.

B. Skalicky, višji vin. nadzornik.

Ker nam bo letos najbrže primanjkovalo modre galice za škropiljenje trt, oziroma ker bo galica zelo draga, gledati moramo, da se preskrbimo s kakim polnovrednim nadomestilom za modro ali bakreno galico.

Tako nadomestilo je bakrena pasta Bosna ali Bosnapasta, to je sredstvo, ki je nekterim našim vinogradnikom, zlasti na Štajerskem že znano.

Bosnapasta je gosta zelenkasta maža (kaša), ki sestoji iz bakrenega klorida, razkisanega z apnom. Ako razmešamo 1 kg te mase v 100 litrih čiste vode dobimo enodstotno, 1½ kg poldrugodstotno, 2 kg, dvoodstotno škropilno zmes, brez vsakega drugega dodatka. Ker vsebuje Bosnapasta baker učinkuje proti peronospori ali paležu na trti ravnotako dobro, kakor modra (bakrena) galica.

Bosnapasta je glede učinka proti paležu na trti popolnoma enakovredna modri galici. To je preskusil poleg mnogih drugih tudi podpisani sam. Kmetijsko ministrstvo v Nemški Avstriji je radi tega lani oddajalo vinogradnikom poleg modre galice tudi Bosnapasto.

Pred modro galico ima Bosnapasta pa še naslednje prednosti:

1. Odmerjena množina paste se razmeša v vodi in škropivo je takoj, v par minutah pripravljeno.

2. Apna ni treba škropivu dodati, ker je sredstvo take sestavljeno, da trte nikoli ne opali.

3. Škropivo je sluznato, brez peska in smeti, zato ne zamaši škropilnic in drži na trti bolje nego galica.

4. Pripravljeno škropivo se ne kviri tudi če stoji več mesecev, medtem ko je pripravljeno galicno škropivo že po preteku enega dneva brez vrednosti.

5. Sredstvo je ceneje kot galica. Vsled teh dobrih lastnosti je priporočljivo, da se tega sredstva tudi pri nas poslužujemo. Poskrbljeno je, da

se bode sredstvo v zadostni množini pri nas dobilo. Kje, se bode ivedelo med oglasi v listih.

Tedenske novice.

„Gospodar“ je izšel tokrat radi popravil pri strojih samo na 4 straneh. Prihodnja številka izide zopet na 8 straneh. Objavimo prihodnjič vse poslane nam dopise, katere smo morali tokrat odložiti radi pomanjkanja prostora.

Himen. Poročil se je dne 15. t. m. gospod Oskar Črneč, bančni uradnik v Celju z gđ. Zlenko Kotnikovo. Bilo srečno!

† **Umrli** le v Konjicah po kratki, mučni bolezni (španski) blaga mladenka Terezija Skerbinšek v cvetu svoje mladosti, stara komaj 20 let. Sv. zakramente za umirajoče je nad vse spodbundno in pobožno sprejela. Bila je svoj čas cerkvena pevka in zvesta članica Dekliške zveze v Konjicah. Pogreba se je udeležilo ogromno število ljudstva. M. G. arhidijakon Hrstelj ji je govoril v slovo ob odprtem grobu, združen pevski zbor Dekliške zveze in cerkvenih pevk ji je zapel ganljivo žalostinko. N. v m. p. ! Žaljuči rodbini naše iskreno sožalje!

Velik požar pri Sv. Križu pri Mariboru. V nedeljo popoldne proti noči ste gotovo opazovali izbruh ognja na visokem Žavcerjevem vrhu. Vsled nepredvidnega ravnanja z ognjem se je vnela trava, grmičevje in vresje gozdnih nižjih parobkov na posestvu Gomilišarja, ter zanetilo ogenj v mladem smrekovem gozdu. Tekom nekaterih ur je stalo v ognju 15 do 20 oralov smrekovega lesa. Prebivalstvo je hitelo na lice mesta, da bi zabranilo in omejilo gozdni požar, ki bi bil drugače gotovo objel ves Žavcerjev vrh. Požrtvovalno so posegli vmes kamniški ognjegasci. Ko je vse hitelo proti gorečemu gozdu, je vrgel veter na poslopja Žavcerjeve hube goreče vtrinke, in takoj je bilo vse v ognju. Žena najemnika je komaj rešila sebe in svoje otroke. Zgorelo je vse, tudi živina. Žalosten je pogled na uničeno živino: ostanki dveh volov, dveh krav, malega junčka, deseterih ovc, štirih koz in dveh svinj. Skupna škoda uničenega gozda in poslopij z živino znaša gotovo nad 200.000 K. Mile darove za ponesrečence sprejema župni urad Sv. Križ pri Mariboru.

Ivan Semica, trgovec v Šoštanju nam piše: V št. 8. „Gospodarja“ me je nekdo imenoval botra liberalne Samostojne pod naslovom „Pogorevščin“. Ker pa 15. februarja 1920 sploh v Topolšici nisem bil, ter nimam nikakega stika z omenjeno stranko, pozivljam dotičnega dopisnika, da mi to dokaže nasprotno, sicer sem primoran ga javno imenovati, kar mu ne bode ljubo.

V Ribnici na Pohorju se bo 20letnica Marijine družbe obhajala s tridnevno misijonarju iz Ljubljane vlč. g. dr. Alojziju Nastran od 22. do 25. t. m.

Dopisi.

Gornja Sv. Kungota. Nemškemu krčmarju g. Anderlu je oblast dala zapreti gosjilno, ker so se tam zbirali državni nevarni ljudje. To je bilo res pravo gnezdo Paskolovih sršenov. Vsi smo se sedaj oddahnili, ker vemo, da veje zdrav veter. Anderlu pa povemo: Ali vam je tega treba bilo? Čemu pa ste nasedli na limanice Paskole in Mermelje? „Čemu čez Pesnico v vas hodiš, če plavat ne znaš!“ Upamo, da doleti še tudi druge ptice zaslužno plačilo.

Svečina. Pismočenoš Heller se silno trudi po svojem rajonu za Paskolove pretepače. Mož širi krive govorice o shodu pri Gornji Sv. Kungoti. Če se ne bo poboljšal, bomo pristaši Kmet. Zveze prišli s šibo.

Sv. Anton v Slov. gor. V soboto 6. marca smo spremili na zadnjem potu Martina Kozar iz Brengove, očeta g. kaplana pri Sv. Lenartu v Slov. gor. Bil je rajni veren katoličan in skrben oče svojim sinovom. Številčen pogreb je pričal, kako priljubljen je bil pokojni pri znancih in prijateljih. Obitelji izrekamo globoko sožalje.

Boreci pri Ljutomeru. Mislim, da že dolgo niste ničesar čitali o nas. Sedaj pa moram nekaj poročati. Že večkrat se je čitalo, da tihotapci ne smejo voliti. Radi tega se je v naši vasici tako jezil nek posestnik, ki je s svojim sinom spravljaj jajca in maslo v deželo gladi in si s tem zaslužil nekaj ničvrednih kronic, zdaj

pa zabavlja čez vse naredbe in se repenči kakor petelin. Res kronce so lepe a sramota in poštenje pred ljudmi bi bilo še lepše za tebe in tvojega sina!

Sv. Ožbalt ob Dravi. Kaj si neki mislite, da se iz tega kota nihče ne oglasi, ko je po drugod vse nekako bolj živahno. Vse je še pri nas zaspano, niti shodov si ne upamo prirediti. Res je, da nas je samo mala peščica. Še čudo, da se samostojneži ne prihrulijo v naš kot. Imamo neke vrste pijavk, ki sesajo nas uboge, pa zdaj še rajši zamolčim njih imena, pa bo v drugič prišlo prav. — Tudi tukaj imamo prav prijazno zimo, kakoršne še ne pomnimo. Ali bo tudi spomlad tako mila in poletje, Bog zna. Mnogi si snega želijo že celo zimo, kakor oni, ki imajo mnogo lesa in drv po hribih, ker jih ne morejo tako lahko spraviti brez snega. Oškodovani smo tudi mi „flosarji“, ker ne moremo spravljati naših splavov po Dravi proti Beogradu, kajti voda je nizka, lesa pa imamo precej že pripravljenega. Tudi elektrarna na Fali nam dela precej sitnosti. Prej so obljubili „flosarjem“ odškodnino, sedaj se pa ne zmenijo nič več.

Laški okraj. V nedeljo, dne 29. svečana, je imela kmetijska podružnica v Laškem podučno predavanje o sadjarstvu. Predaval je g. sadjarski instruktor Humek iz Ljubljane. Predavanje je bilo precej dobro obiskano. Lepi obisk je pač najboljši dokaz, da se hočemo kmetje bolj brigati za umno sadjarstvo. Saj ravno poleg živinoreje bo postalo sadjarstvo zelo važna panoga v laškem okraju, ker vinogradništvo in pri nas itak peša in prinaša tako malo dohodkov. Je pač predvsem potrebno, da se vsi kmetje vpišemo v našo kmetijsko podružnico, da si pridobimo strokovnega znanja in poduka. Potrebno pa je tudi, da smo vpisani v Slovensko kmet. zvezo, katera nam bode priporila pravice v javnosti. Že pred vojsko smo videli, da so ravno poslanci Kmet. zveze bili vedno na razpolago, kadar se je šlo za koristi nas kmetov: bodisi pri živinoreji, pri vinskem davku itd. Saj nam zemljiška knjiga dovolj jasno govori, da je od takrat, ko je nastopila v javnosti Kmet. zveza, prenehala razkosavanje kmet. zemljišč in posestev v našem okraju in menda tudi drugod.

Sv. Lenart nad Laškim. Narod brez vere je narod brez bodočnosti, tako je pisal „Kmetijski list“, glasilo samostojnežev, v svoji številki z dne 19. februarja t. l. Lepe besede, ako bi se samostojneži le hoteli po njih ravnan! Toda kaj vidimo? Ni večjih sramotilcev verskih resnic in ni slabših izpolnjevalcev verskih dolžnosti, kakor so mnogi samostojneži. Ko je bil pri nas shod Samostojne, tedaj je nek Obrez iz Št. Ruperta sramotil sv. spoved, češ, med vojsko se je pri spovedi vsakemu odrekla odveza, kdor ni hotel iti na vojsko. Ko je bil tukaj ženski protestni shod, tedaj se je nek samostojnež norčeval iz sv. maše, češ, v vojski so najbolj začele švigati kroglice sovražnikov, kadar je kak feldkurat maševal. Kateri so tisti, ki jih je ob nedeljah in praznikih videti med službo božjo zunaj cerkve v veliko pohujšanje vseh dobrih? V pretežni večini samostojneži. In ti ljudje si še upajo zatrjevati kako so verni! Samostojneži, če bo naša vera imela take branitelje, kakor ste vi, tedaj bo pač slabo za njo. Ali ni res tako — ti nad vse „verni“ Špilanci in drugi?

Dol pri Hrastniku. V naši fari španska bolezen hudo pobira. V soboto, dne 6. t. m. so nesli h pogrebu Jerico Pust, gospodinjo daleč na okoli znane gostilne „Pri Jerčki“. Dne 15. svečana pa so pokopali Marijo Šentjunc, ugledno posestnico in gostilničarko „Pri Petru“. Najnужnejše poprave in povečanja je potrebno farno pokopališče. Pripetil se je že slučaj, da je grobokop prikopal do celega trupla. Ljudje splošno želijo, le odločujoči faktorji čakajo „sile“. Za nove zvonove pobiramo. Mnogi obetajo lepe svote, so pa tudi taki, ki sedaj zabavljajo čez rekvizicijo, tačas pa, ko so došli vojaki po zvonove, so skrivali jezike v atrahu pred bajoneti.

Brežice ob Savi. Našemu g. Ureku ne da sedaj miru bridka misel, da ni postal poverjenik za kmetijstvo v Ljubljani. Gregor Žerjav, velik prijatelj našega kmeta, mu je že pripravil mehak stolček, na katerega naj bi bil sedel Urek iz Globokega kot poverjenik za kmetijstvo, vzet iz kmet. vrst. Pa raca na vodi! Prišlo je drugače. Zletel je s svojega prestola Gregor Žerjav in s tem so bili uničeni tudi vsi načrti Urekovi. Pa Urek je moral videti na svoje oči še nekaj hujšega. Posestnik Jan je postal poverjenik za kmetijstvo v Ljubljani, Roškar pa celo minister za kmetijstvo v Beogradu. Ureku iz Globokega ni preostalo drugega, da je zopet prevzel žužanske posle, katere je pred nedavnim časom odložil. Da bo dal Urek svoji nevolji duška, namerava prirediti dne 21. t. m. v Brežicah tabor Samostojne kmetijske stranke. Mi bi svetovali g. Ureku, ki se tako peha za liberalno samostojno stranko, da naj rašči da popraviti cesto iz Globokega v Pišce.